

Hvorfor er der ingen langsigtet plan på uddannelsesområdet?

Jeg skriver denne mail, fordi jeg har et ret presserende spørgsmål angående den aktuelle politik på undervisningsområdet: På den ene side foretages store, mærkbare nedskæringer på næsten alle uddannelser, på den anden side forlænges pensionsalderen markant. De fleste politikere mener, at det bliver dyrt for samfundet, hvis ikke de yngre generationer arbejder noget længere, for levealderen stiger heldigvis - eller desværre. Socialdemokratiet er kommet med løfte om at sikre de mest nedslidte ret til at gå på pension et par år tidligere. Hos Venstre derimod, er der ikke helt klare meldinger, sikkert heller ikke enighed.

Men tingene hænger efter min mening slet ikke sammen: Hvordan kan man på den ene side reducere det danske uddannelsessystem til noget ganske middelmådigt og på den anden side forvente, at elever eller kursister nok skal klare uddannelsen, uanset hvad man byder dem. Endvidere forventes disse personer at blive lige så dygtige, som de kan.

Fra min egen position som ansat på Aarhus HF & VUC ser det i øjeblikket ud til, at institutionen i løbet af en kortere periode vil blive en underskudsforretning. Også selv om holdstørrelserne sættes op, lærernes forberedelsestid sættes ned, og der reduceres på selv de mest fundamentale områder.

Og hvad kunne politikeres intention være med at underminere uddannelsessystemet så radikalt? At der ikke skal være plads til dem, der ikke kan gå den helt lige vej gennem uddannelsessystemet? At ingen har tænkt sig ordentligt om hverken før, under eller efter at diverse nedskæringer blev vedtaget? Kan noget sådant virkelig være rigtigt?

Her på Aarhus HF & VUC gør alle en stor indsats for at opkvalificere den restgruppe, der ellers er i fare for at blive til overs her i samfundet – en del af disse personer er langt over 25. Der er påviseligt en klar sammenhæng mellem uddannelse, beskæftigelse, pensionsalder og sundhed. Og netop disse uuddannede kan på længere sigt blive en anseelig udgift for samfundet, en udgift, der langt vil overstige de nedskæringer, der på kortere sigt giver færre udgifter for statskassen.

De kursister, som jeg selv har med at gøre, vil i bedste fald ende ud med et ufaglært og nedslidende job – eller slet ikke noget arbejde. Man kunne også godt forestille sig, at en person ville blive kastet rundt i systemet over en årrække, og længe før tid vil vedkommende formentlig overgå til førtidspension eller anden offentlig ydelse.

Det kunne i visse tilfælde blive til ret mange år på en eller anden form for overførselsindkomst. Det ville være både billigere og bedre at lade disse personer få mulighed for at tage en kortere uddannelse, så vedkommende kunne forsørge sig selv og blive i 'normeret tid' på arbejdsmarkedet. Men kursisterne har behov for hjælp til selvhjælp, og der er ikke noget, der kommer af sig selv, heller ikke uddannelse. Denne gruppe har brug for en ekstra indsats for at blive gode nok til at tage selv den korteste uddannelse, brug for ekstra hjælp til at blive så dygtige som de kan. Eksempelvis er holdstørrelse vigtig, der skal ikke være for mange i klasserne, når der er mange, krævende kursister. Rammebetingelserne er ikke længere gode nok.

Kære politikere: Besparelserne på ungdomsuddannelserne bliver dyre på længere sigt, der kommer uundgåeligt negative eftervirkninger. Gør dog noget, så der kan skabes et sammenhængende og adækvat uddannelsessystem. Hvorfor planlægges der ikke på længere sigt i stedet for denne uddannelsesafvikling, der er sat i gang. Hvorfor kan I ikke tilpasse uddannelserne lidt bedre til kursistgrundlaget, sådan at flest mulige kan blive så dygtige, som de kan. For det kan afgjort betale sig over tid.

Grethe Pallesen

Underviser

Aarhus HF og VUC